

LIETUVOS RESPUBLIKOS ŠVIETIMO, MOKSLO IR SPORTO MINISTRAS

**ĮSAKYMAS
DĖL RELIGIJOS STUDIJŲ KRYPTIES APRAŠO PATVIRTINIMO**

2020 m. lapkričio 3 d. Nr. V-1673
Vilnius

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos mokslo ir studijų įstatymo 53 straipsnio 11 dalimi:

1. T v i r t i n u Religijos studijų krypties aprašą (pridedama).
2. N u s t a t a u, kad aukštosios mokyklos savo vykdomas studijų programas turi suderinti su šio įsakymo 1 punktu patvirtintu Religijos studijų krypties aprašu iki 2021 m. spalio 1 d.

Švietimo, mokslo ir sporto ministras

Algirdas Monkevičius

PATVIRTINTA
Lietuvos Respublikos švietimo,
mokslo ir sporto ministro
2020 m. lapkričio 3 d. įsakymu
Nr. V-1673

RELIGIJOS STUDIJŲ KRYPTIES APRAŠAS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Religijos studijų krypties aprašu (toliau – Aprašas) reglamentuojami humanitarinių mokslų studijų krypties grupei (N) priskiriamos religijos studijų krypties (N13) studijų programų specialieji reikalavimai. Aprašas religijos studijų kryptį reglamentuoja tiek, kiek nereglamentuoja Bendrieji studijų vykdymo reikalavimai, patvirtinti Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministro 2016 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. V-1168 „Dėl Bendrųjų studijų vykdymo reikalavimų patvirtinimo“.

2. Institucijos, rengdamos religijos studijų krypties programas, be nacionalinių ir tarptautinių teisės aktų, gali remtis ir tais teisės aktais ir kitais dokumentais, kurie atitinka institucijos pobūdį bei jos vykdomos studijų programos tikslą (pvz., konfesinės studijos).

3. Aprašo reikalavimai taikomi universitetinėms pirmosios ir antrosios pakopų bei vientisosioms studijų programoms, vykdomoms nuolatine ir iššėstine studijų formomis. Vientisosios studijos gali būti vykdomos, kai tokių studijų būtinumą ir jų specifiką, remiantis Šventojo Sosto ir Lietuvos Respublikos sutartimis reglamentuoja ir Šventojo Sosto teisės aktai ir kiti dokumentai.

4. Religijos studijų kryptis gali būti studijuojama dviejų studijų krypties ir įvairiose tarpkryptinėse studijų programose.

5. Stojantiesiems į religijos studijų krypties studijas Aprašas specialiųjų reikalavimų nenustato. Išlyginamųjų ir (ar) papildomųjų studijų reikalavimus numato konkrečių antrosios pakopos studijų programų aprašai.

6. Religijos studijų krypties studijų tikslas – suteikti studijuojantiesiems galimybę įgyti religijos mokslų žinių, orientuoti juos į gebėjimus kritiškai rinkti ir vertinti įvairialypę su religija susijusią informaciją bei, remiantis įgytomis žiniomis, konstruktyviai analizuoti, aptarti ir interpretuoti įvairius sociokultūrinius reiškinius, jei šių traktavimas susijęs su religiniais klausimais. Atsižvelgiant į tai, kokios kitų studijų krypties (pvz., filosofijos, psichologijos, istorijos ir kt.) prietis pagrindu organizuojamos religijos studijos, suteikti galimybę įgyti tokias žinias, kurių taikymas būtų adekvatus konkrečios studijų programos tikslui.

7. Religijos studijų krypties studijų absolventai:

7.1. baigę universitetines pirmosios pakopos studijas, gebės rasti, pasirinkti, apdoroti, analizuoti ir interpretuoti profesinei veiklai reikalingą informaciją; žodžiu ir raštu reikšti mintis religinėmis temomis, dalyvauti viešose diskusijose religijos klausimais su savo ir kitų sričių specialistais bei visuomene; tobulinti savo profesinę kompetenciją, siekti asmeninio ir profesinio augimo, vadovautis profesine etika, mokytis visą gyvenimą ir bus pasiruošę tęsti studijas aukštesnėje studijų pakopoje;

7.2. baigę vientisąsias ar antrosios pakopos studijas, gebės įgytas žinias taikyti įvairialypėje profesinėje veikloje religinėje ir (ar) sekuliarioje sferose; tirti, kritiškai vertinti ir aptarti įvairius sociokultūrinius reiškinius bei problemas, kurių traktuotėje persipina įvairių sričių klausimai; tobulinti savo profesinę kompetenciją, siekti asmeninio ir profesinio augimo, vadovautis profesine etika, mokytis visą gyvenimą ir bus pasiruošę tęsti studijas aukštesnėje studijų pakopoje.

8. Baigusiesiems religijos studijų krypties studijas suteikiamas humanitarinių mokslų bakalauro / magistro kvalifikacinis laipsnis, atitinkantis šeštąjį / septintąjį Lietuvos kvalifikacijų

sandaros ir Europos mokymosi visą gyvenimą kvalifikacijų sąrangos lygmenis bei Europos aukštojo mokslo erdvės kvalifikacijų sąrangos pirmąją / antrąją studijų pakopas, patvirtinamas aukštosios mokyklos išduodamu humanitarinių mokslų bakalauro / magistro diplomu ir diplomo priedėliu.

II SKYRIUS STUDIJŲ KRYPTIES SAMPRATA IR APRĖPTIS

9. Religijos studijos yra skirtos religijos fenomenui kompleksiškai ir šiuolaikiškai analizuoti, atsižvelgiant į jo daugiasluoksniškumą, istorinę raidą, nevienalytes istorines religines tradicijas, taip pat ir į tam tikrą religijos fenomeno savaimingumą, išliekantį net ir modernybės mąstymo kritikos akivaizdoje. Religijos studijos vykdomos atsižvelgiant į šiuolaikinį pasaulį ir kultūrą formuojančius veiksnius – įtampą, atsiradusią tarp moderniosios kultūros sekuliarizacijos tendencijų ir pastangų įsisąmoninti bei įtvirtinti įvairių tradicinių religijų pagrindų susiformavusių kultūrų tęstinumą. Šiose studijose taip pat atsižvelgiama į naujausius teorinius tyrimus bei metodus, aktualius atskiroms religijų tyrinėjančioms disciplinoms.

10. Religijos studijose humanitarinių mokslų analizės ir refleksijos objektu tampa žinojimo formos, reikalaujančios tarpdalykinių tyrimų. Religija, kaip objektas, į religijos studijų akiratį patenka kaip reikalaujanti tarpdalykinės prieigos (religijos studijos negali būti tapatinamos su kokia nors viena atskira religijų tyrinėjančia disciplina – religijotyra, antropologija, sociologija ar pan.); tačiau tuo pat metu jos reikalauja apsibrėžimo konfesiškumo požiūriu, t. y. jos gali būti ir nekonfesinės, ir konfesinės.

11. Studijų programos tarpdiscipliniškai turi apimti teologijos, religijos filosofijos, religijų istorijos bei religijotyros sandūroje išylančias problemines perspektyvas.

12. Studijų programos gali būti nekonfesinio arba konfesinio pobūdžio:

12.1. pagrindinis nekonfesinių studijų skirtumas nuo konfesinių studijų yra vidinės priklausomybės nuo konfesinio pobūdžio teologijos nebuvimas, pasirenkant konfesiškai nesaistančią integruotą teorinę prieigą (pvz., filosofinę), kai teologiniai kursai dėstomi ne iš atskiros konfesijos vidinės perspektyvos, o iš išorinės perspektyvos, sykiu įtvirtinant tarpdiscipliniškumą (teologiniai kursai, daugiausia atskirų teologijų raidos istorija, dėstomi integruotai su religijotyros, filosofijos, psichologijos, meno ir kultūros istorijos, kitomis disciplinomis);

12.2. kai religijos studijos vykdomos konfesinėje aplinkoje, t. y. konkrečiai religijai ar konfesijai priklausančiose aukštosiose mokyklose, fakultetuose, programose, didesnis ar išskirtinis dėmesys gali būti skiriamas konkrečios religijos tyrimams įvairiuose kontekstuose. Konfesinėje aplinkoje vykdomos religijos studijų krypties studijų programos gali pasižymėti glaudesniu ryšiu su teologijos krypties studijų programomis, tačiau nuo teologijos krypties studijų programų skiriasi didesniu dėmesiu praktiniams aspektams arba orientacija į konkrečių specialistų rengimą bei tobulinimą konkrečios konfesijos kontekste (pvz., įvairių religinio švietimo srities darbuotojų, religinių programų kūrėjų ir vykdytojų, katechetų ir pan.). Vykdamas religijos studijų krypties programas konfesinėje aplinkoje, gali būti atsižvelgiama į oficialius konkrečios religijos ar konfesijos nurodymus, kaip vykdyti religijos studijas, jei tokie yra.

13. Studijų programos turi būti skirtos tarpdisciplininiu ir konfesiniu arba nekonfesiniu pagrindų rengti aukštos kvalifikacijos religijos mokslų specialistus, atitinkančius Europos ir pasaulio standartus, aiškiai suvokiančius religijos situacijos šiuolaikiniame sekuliarizuotame pasaulyje savitumą bei gebančius įgytas žinias taikyti savarankiškoje profesinėje ar (ir) mokslinėje veikloje.

14. Studijų programose turi atsispindėti šiuolaikinis socialinis bei kultūrinis kontekstas, turintis poveikio religijai, bei būti nusakyta ir įtvirtinta tarpdisciplininė ir konfesinė ar nekonfesinė prieiga.

15. Studijų programose turi būti suformuluota tarpdisciplininė prieiga, nurodant, kurio mokslo pagrindų bus grindžiamas tarpdiscipliniškumas (filosofijos, teologijos ar pan.), sykiu nurodant prieigos skirtumus nuo kitų tos prieigos programų (pvz., konfesinėse religijos studijų

krypties studijų programose nurodomas teologinės prieigos skirtumas nuo teologijos krypties studijų programos).

16. Religijos studijų krypties absolventai gali dirbti įvairių religijos mokslų žinių reikalaujantį darbą įvairiose srityse bei institucijose (pvz., įvairaus profilio ugdymo, kultūros įstaigose, žiniasklaidoje ir kt.).

III SKYRIUS

BENDRIEJI IR SPECIALIEJI STUDIJŲ REZULTATAI

17. Baigus universitetines pirmosios pakopos studijas, turi būti pasiekti šie studijų rezultatai:

17.1. žinios, jų taikymas:

17.1.1. geba suformuluoti, apibrėžti ir profesinėje veikloje taisyklingai vartoti religijos mokslų sąvokas;

17.1.2. išmano religijų istoriją, išvardija ir apibūdina svarbiausias religijas, gali aptarti jų ištakas, istorinės bei teologinės jų raidos dėsninumus;

17.1.3. geba apibrėžti naujųjų religinių judėjimų reiškinį, išvardyti religijos dvasingumą kryptis, jų raidą bei principus;

17.1.4. išmano šiandieninį sociokultūrinį kontekstą bei geba jį aptarti, remiasi šiuolaikinėmis kitų mokslų žiniomis;

17.1.5. geba taikyti įgytas religijos studijų žinias tarpdalykinėse studijose ir įvairiose profesinės veiklos srityse;

17.2. gebėjimai atlikti tyrimus:

17.2.1. geba skaityti bei interpretuoti studijuojamos religijos šaltinius, sisteminti informaciją bei kritiškai ją vertinti;

17.2.2. geba rinkti, analizuoti bei interpretuoti religijos studijų mokslinę ir informacinę literatūrą, ją apdoroti, taikyti šiuolaikinius informacijos kaupimo, analizės ir sisteminimo būdus;

17.2.3. geba religijos požiūriu tirti, vertinti ir interpretuoti mokslo, kultūros ir socialinius reiškinius bei problemas;

17.3. specialieji gebėjimai:

17.3.1. logiškai ir kritiškai analizuoja ir aptaria religijos mokslų klausimus ir aktualias su jais susijusias problemas, aiškiai ir tiksliai formuluoja mintis;

17.3.2. geba savarankiškai formuluoti ir kūrybiškai spręsti aktualius teorinius ir praktinius religijos klausimus, taikydami kompleksines technologines, organizacines ir metodines priemones, geba perteikti sukaupą bei apdorotą informaciją;

17.3.3. geba kritiškai suvokti ir perteikti istorinę, socialinę ir kultūrinę religinių tradicijų reikšmę;

17.3.4. geba suvokti dialogo tarp religijų ir skirtingų jų konfesijų svarbą bei šį dialogą plėtoti teoriniu ir praktiniu lygmeniu;

17.3.5. geba suvokti kitų mokslų pasiekimų reikšmę religiniam pažinimui, jais remiasi ir plėtoja religinį diskursą;

17.3.6. geba savarankiškai planuoti, organizuoti, vykdyti ir vertinti veiklas profesijos ir studijų kontekste;

17.4. socialiniai gebėjimai:

17.4.1. geba sklandžiai žodžiu bei raštu perteikti profesines žinias, atsižvelgia į skirtingų kontekstų specifiką, žmogaus teises ir religines vertybes;

17.4.2. geba bendrauti ir bendradarbiauti su savo srities specialistais ir visuomene, diskutuoti aktualiais profesiniais klausimais profesinėje ir tarpdisciplininėje aplinkoje;

17.4.3. geba generuoti savo profesinės srities idėjas ir jas taikyti, dalyvauja sprendžiant aktualias sociokultūrines problemas;

17.4.4. geba prisiimti atsakomybę už profesinę veiklą dirbdami individualiai ar komandoje, laikosi profesinės etikos, puoselėja tarpkultūrinius ir tarpreliginius ryšius;

17.4.5. geba prisitaikyti prie kintančios veiklos aplinkos, atsižvelgdami į aplinkybes, planuoti veiklą, fiksuoti jos rezultatus, ją koreguoti, taip pat vykdyti įvairią projektinę veiklą;

17.5. asmeniniai gebėjimai:

17.5.1. geba savarankiškai mokytis savo profesinės veiklos ir studijų srityse ir planuoti mokymosi procesą;

17.5.2. suvokia ir geba prisiimti atsakomybę už savo profesinės veiklos rezultatus, įvertinti jų poveikį visuomenei, sociokultūrinei jos raidai ir žmogaus gerovei;

17.5.3. siekia asmeninio ir profesinio tobulėjimo, geba efektyviai naudotis nacionaliniais ir tarptautiniais informacijos šaltiniais, naujausiomis technologijomis bei akademinėmis duomenų bazėmis;

17.5.4. profesinėje veikloje vadovaujasi adekvačiomis profesinei veiklos sričiai vertybinėmis nuostatomis.

18. Baigus antrosios pakopos studijas, turi būti pasiekti šie studijų rezultatai:

18.1. žinios, jų taikymas:

18.1.1. yra įgiję naujausių religijos mokslų ir profesinės veiklos žinių, pagrįstų fundamentinių ir / ar taikomųjų tyrimų rezultatais;

18.1.2. geba taikyti įgytas žinias moksliniuose tyrimuose ir (ar) profesinėje veikloje, jomis remiasi sprenddami iškilusius uždavinius bei įgyvendindami inovatyvias idėjas naujoje aplinkoje;

18.1.3. išmano naujausias religijos fenomeno ir (ar) religijų tyrimo metodus bei geba jais naudotis mokslinėje ir (ar) profesinėje veikloje;

18.2. gebėjimai atlikti tyrimus:

18.2.1. geba analizuoti, sintetinti ir vertinti tyrimų duomenis, reikalingus studijoms, mokslinei ir (ar) profesinei veiklai bei naujovėms diegti įvairiose veiklos aplinkose;

18.2.2. geba integruoti naujausias tarpdalykines žinias religijos fenomeno ir (ar) religijų tyrimuose;

18.2.3. geba integruoti naujausias tarpdalykines žinias įvairių sociumo aplinkų ir (ar) apraiškų tyrimuose, valdyti sudėtingas situacijas, priimti sprendimus bei pasiūlyti alternatyvius jų variantus;

18.2.4. geba surasti ir susisteminti informaciją, pateikti išsamią ir kritinę raštišką ar žodinę jos analizę bei įvertinimą;

18.2.5. geba savarankiškai atlikti mokslinį tyrimą, pasirinkti tinkamus tyrimo metodus, analizuoti ir interpretuoti gautus rezultatus, nustatyti jų patikimumą, poveikį aplinkai, formuluoti išvadas;

18.3. specialieji gebėjimai:

18.3.1. geba pritaikyti turimas žinias profesinėje veikloje ir išmano jos organizavimo principus, veiklą vykdo analizuodami ir atsižvelgdami į aktualius sociokultūrinius procesus bei puoselėdami dialogą tarp religiško ir pasaulietiško;

18.3.2. geba rengti naujas informacines ir metodines priemones, reikalingas moksliniams tyrimams, studijoms bei inovacijoms realizuoti atitinkamuose veiklos kontekstuose;

18.3.3. geba savo studijų srities ir specifikos požiūriu adekvačiai ir kritiškai reaguoti į šiuolaikinės visuomenės problemas ir (ar) klausimus, integruoti reikalingas kitų mokslo sričių žinias bei laikytis socialinės atsakomybės;

18.4. socialiniai gebėjimai:

18.4.1. geba aiškiai ir argumentuotai perteikti apibendrintą informaciją savo srities specialistams bei visuomenei, demonstruoja kritinį ir kūrybinį mąstymą bei gebėjimą diskutuoti;

18.4.2. geba prisiimti atsakomybę už savo ir pavaldžių darbuotojų veiklos kokybę, siekia darnaus komandinio bendradarbiavimo savo veikloje ir santykiuose su visuomene, vadovaujasi profesine etika ir pilietiškumu;

18.5. asmeniniai gebėjimai:

18.5.1. geba savarankiškai planuoti mokymosi ir veiklos procesą, nuolat atnaujinti savo veiklos turinį bei organizuoti paslaugų teikimą;

18.5.2. geba pasinaudoti moksliniais tyrimais, integruodami religijos ir kitų mokslų žinias, siekia kuo visapusiškesnio sociumo pažinimo ir veikia, priimdami inovatyvius sprendimus bei įvertindami savo veiklos pasekmes visuomenei;

18.5.3. turi tiriamojo darbo patirties, geba sisteminti žinias ir tyrimų rezultatus, strategiškai mąsto, savarankiškai vykdo mokslinę tiriamąją ir (ar) profesinę veiklą;

18.5.4. geba grįsti savo profesinę veiklą kiekvieno asmens orumo pripažinimu, toleruoja žmonių skirtumus, jų elgesio įvairovę bei religinius įsitikinimus, laikosi nešališkumo principo, vykdydami mokslinę tiriamąją ir (ar) profesinę veiklą.

19. Baigus vientisąsias studijas, turi būti pasiekti studijų rezultatai, atitinkantys bendruosius ir specialiuosius pirmosios ir antrosios studijų pakopų studijų rezultatus.

IV SKYRIUS

DĖSTYMAS, STUDIJAVIMAS IR VERTINIMAS

20. Dėstymas ir studijavimas:

20.1. dėstymas turi būti pagrįstas fundamentalių ir (ar) šiuolaikinių religijos mokslo pasiekimų turiniu, priklausomai nuo studijų programos vyraujančios prieties, integruojant į studijų procesą šiuolaikines kitų mokslų ir studijų krypties žinias;

20.2. studijos turi suteikti galimybę pasiekti numatytus studijų rezultatus ir įgyti reikiamus gebėjimus atlikti profesines funkcijas. Taip pat jos turi formuoti profesinę motyvaciją bei profesinį identitetą;

20.3. studijų metodų bei vertinimo principų dermė turi prisidėti prie kūrybiškumą skatinančios bendradarbiavimo ir savitarpio pagalbos aplinkos sukūrimo studijų metu, motyvuoti studentus ir padėti jiems racionaliai planuoti laiką bei naudotis materialiaisiais ištekliais;

20.4. didaktinė dėstymo ir studijavimo samprata turi aprėpti lankstų įvairių studijų metodų taikymą ir integruotų didaktinių sprendimų paieškas, siekiant, kad studentai įgytų teorinių žinių, išlavintų specialiuosius, socialinius, asmeninius ir tiriamuosius gebėjimus;

20.5. studijų procese gali būti taikomi šie studijų metodai:

20.5.1. gnoseologiniai, skirti pažintiniams gebėjimams ugdyti ir žinioms suteikti (pvz., pažinimo, žinių perteikimas akademinėse pratybose), žinių suvokimo metodai (pvz., pasakojimas, pokalbis, iliustravimas, demonstravimas, stebėjimas, mokymasis bendradarbiaujant, situacijų modeliavimas);

20.5.2. aktyvieji, skirti specialiesiems, socialiniams ir asmeniniams gebėjimams ugdyti (pvz., diskusija, tiriamoji veikla, individualūs arba grupiniai darbai ar projektai, imitavimas ir kt.);

20.5.3. savarankiškas studijas stimuliuojantys metodai (pvz., refleksija, atvejo analizė, problemų sprendimas, imitavimas, dalykiniai žaidimai, mokymasis iš patirties, individualios problemų paieškos, kontrolės ir savikontrolės metodai);

20.5.4. tiriamojo pobūdžio metodai turi būti savarankiškų studijų pagrindas (pvz., informacijos paieška, refleksija, informacijos analizė ir sintezė, atliktos veiklos analizė, konkretaus tyrimo metodo taikymas, duomenų interpretacija ir kt.);

20.5.5. kontrolės ir savikontrolės metodai turi garantuoti dėstytojui ir studentams grįžtamąją profesinio pasirengimo informaciją;

20.5.6. skirtingų studijų pakopų studijų programose gali būti taikomi tie patys studijų metodai, tačiau turi skirtis pateikiamų žinių ir užduočių sudėtingumo laipsnis bei studento savarankiškumo raiška. Antrosios pakopos studijų programose siūloma labiau orientotis į aktyviusius studijų metodus;

20.5.7. vientisiosiose ir pirmosios pakopos studijų programose turi būti, o antrosios pakopos studijų programose gali būti numatyta įvairių formų praktika, organizuojama pagal aukštosios mokyklos parengtą tvarką, kurioje turi būti apibrėžiami praktikos tikslai, užduotys, numatomi

rezultatai ir pasiekimų vertinimo sistema, parama studentui praktikos metu, taip pat kriterijai, pagal kuriuos nustatomi ir vertinami praktikos metu studento įgyti atitinkamo lygmens įgūdžiai. Praktikos vadovas turi būti religijos mokslų srities specialistas. Praktikos atlikimas, priklausomai nuo konkrečios studijų programos, gali būti svarbi studijų proceso dalis, tinkamai orientuojanti į optimalių studijų rezultatų pasiekimą. Praktika turi leisti atsiskleisti studentų gebėjimams ir padėti numatyti jų karjeros perspektyvą;

20.5.8. studijų programose turi būti ugdomi refleksijos gebėjimai, suteikiantys galimybę didinti teorijos ir praktikos ryšį (pvz., teoriniai kursai turi būti papildomi praktikumais), skleisti gerą patirtį (pvz., studentai konferencijose ir praktikos vietose viešai pristato projektus, teikia siūlymus dėl praktikos organizavimo, išsako profesinius lūkesčius ir pasiekimus, absolventai dalijasi profesine patirtimi, teikia siūlymus dėl studijų proceso tobulinimo, socialiniai partneriai dalyvauja diskusijose apie profesinės veiklos turinio tobulinimą).

21. Studijų pasiekimų vertinimo sistema turi būti tokia, kad būtų galima stebėti ir kontroliuoti studijų pažangą bei siekiamus rezultatus, laiku nustatyti studijų proceso pokyčius, palaikyti grįžtamąjį ryšį, taip pat laiku kurti studijų programos pakeitimų prielaidas. Vertinimo sistema turi būti grindžiama šiais principais:

21.1. vertinimas turi būti grindžiamas įvairiais metodais, leidžiančiais stebėti studentų pasiekimus ir kartu vertinti studento teorines žinias bei praktinius gebėjimus. Vertinimo metodai gali būti: egzaminas raštu ir žodžiu, individuali ar grupės apklausa žodžiu, testas, kolokviumas, baigiamasis darbas ir jo gynimas, praktikos ataskaita ir jos gynimas ir kt.;

21.2. turi būti vertinamos sisteminės žinios ir gebėjimai sisteminti ir interpretuoti sukaupą informaciją bei atlikti tyrimą. Svarbus ir studentų kūrybinių (analizės, sintezės, palyginimo, kritinio, kūrybinio pasakojimo ir panašiai) gebėjimų vertinimas;

21.3. siūloma taikyti kaupiamąjį vertinimą. Formuluoju vertinimo kriterijus, turi būti nurodomi slenkstinio lygmens kriterijai, apibūdinantys mažiausią privalomą rezultatą.

22. Tarp visų studijų proceso dalyvių turi būti užtikrinamas grįžtamas ryšys, kuris suteiktų galimybę nuolat tirti ir vertinti bendradarbiavimo studijų procese (auditorijoje ir praktikos vietoje) efektyvumą. Studentai turi laiku gauti tinkamą grįžtamąją informaciją apie atliktus darbus. Studijų rezultatų įvertinimas turi būti papildomas konstruktyviais komentarais, grindžiamas aiškiais vertinimo kriterijais.

V SKYRIUS

STUDIJŲ PROGRAMŲ VYKDYMO REIKALAVIMAI

23. Studijas organizuojanti aukštoji mokykla turi turėti pakankamai akademinio, administracinio ir studijų pagalbinio personalo. Studijas vykdančių dėstytojų ir kito personalo kvalifikacijos ir sudėties reikalavimai:

23.1. sėkmingo studijų programų vykdymo pagrindas yra kvalifikuoti dėstytojai, gebantys perduoti studentams žinias ir išugdyti profesinei veiklai reikalingus gebėjimus, ir tinkamas studijų programos turinys;

23.2. dėstytojų kompetencija vertinama pagal mokslinę, pedagoginę ir praktinę patirtį: dalyvavimą mokslinėje veikloje, mokslinių tyrimų lygį, veiksmingų dėstymo metodų taikymą, mokslo sklaidos veiklą, pripažinimą profesinėse ir mokslinėse bendrijose, kalbines kompetencijas, gebėjimą patarti studentams studijų ir karjeros srityje, religijos studijų kryptiai svarbių sričių išmanymą ir kt.;

23.3. visų pakopų studijų programose gali dėstyti asmenys, turintys ne žemesnę kaip magistro kvalifikacinį laipsnį ar jam lygiavertę aukštojo mokslo kvalifikaciją, atitinkančią dėstomo studijų dalyko studijų ar mokslo kryptį. Visų pakopų studijų programos baigiamos baigiamuoju darbu (projektu). Baigiamųjų darbų vertinimo komisija turi būti sudaroma vadovaujantis aukštųjų mokyklų nustatytais konkrečios studijų pakopos reikalavimais. Baigiamųjų darbų vertinimo komisija sudaroma iš kompetentingų specialistų – dėstytojų, mokslininkų, praktikų profesionalų ir socialinių partnerių atstovų pagal aukštosios mokyklos nustatytą tvarką. Bent vienas

baigiamųjų darbų vertinimo komisijos narys turi būti iš kitos aukštosios mokyklos. Baigiamųjų darbų (projektų) vertinimo tvarka turi būti aiškiai dokumentuota.

24. Reikalavimai studijų specialiesiems materialiesiems ištekliams:

24.1. studijas organizuojanti aukštoji mokykla turi turėti pakankamą materialinę ir metodinę bazę, užtikrinančią sklandų studijų procesą. Auditorijos, kitos mokymo ir savarankiško darbo patalpos turi atitikti higienos ir darbo saugos reikalavimus. Jos turi būti įrengtos pagal konkrečios studijų programos poreikius ir turėti studijų procesui vykdyti reikalingą įrangą (šiuolaikinę garso ir vaizdo aparatūrą, kompiuterius, demonstravimo priemones ir kt.);

24.2. bibliotekose ir (arba) skaityklose turi būti įrengtas pakankamas kompiuterizuotų darbo vietų skaičius su tinkama programine įranga, apimančia standartinius komunikacijos, tekstų bei grafinių programų paketus. Kompiuteriai turi turėti prieigą prie interneto. Darbo vietos turi suteikti prieigą prie studijų programai vykdyti reikalingų informacijos išteklių: skaitmeninio katalogo, mokslinės ir specializuotos literatūros fondų, nacionalinių ir tarptautinių elektroninių duomenų bazių ir kita.
